

ANETE FELKERE
ANDRIS MARTS

ANETE FELKERE
ANDRIS MARTS

*Zēns, meitene,
internets
un
gadījums*

Māris Baumanis – zīmējumi
Lilija Rimicāne – makets, vāka noformējums

ISBN 978-9934-534-86-7

© A. Felkere, A. Marts, teksts
© M. Baumanis, zīmējumi
© L. Rimicāne, vāka nof.
© «SIA Izdevniecība Avots»

Notikumi pirms

Tuvojas jauns gadu tūkstotis. Cilvēki šo notikumu gaida ar ļoti lielām bažām jo apkārt klīst leģendas un baumas, ka tieši tad notiks Jēzus otrā atnākšana. Cits cēlonis nemieram un bailēm ir atomieroči. To postošais spēks ir tik liels, ka spēj pilnībā iznīcināt dzīvību uz Zemes un padarīt planētu par dzīvošanai nederīgu.

Lai to novērstu un glābtu Zemes civilizāciju no bojāejas atomkarā, uz Zemi no Gulbja zvaigznāja planētas ierodas sūtnis. Otrs viņa uzdevums ir sākt cilvēces sagatavošanu uzņemšanai Lielajā Kosmiskajā Brālībā. Lai tas varētu notikt, cilvēkiem jāatsakās no neželības, agresivitātes un citu cilvēku nogalināšanas. Sūtnis piedzimst parastā Zemes cilvēku ģimenē. Vecāki viņam dod vārdu Kristaps.

Jau kopš bērnības Kristapu rūpīgi novēro slepenie dienesti. Tam par iemeslu ir pirms Kristapa piedzimšanas viņa mātei pateiktais pareģojums, kas bija slepeno dienestu pārstāvjiem biedējošs, jo to tiešām varēja traktēt arī kā pareģojumu par Otro atnākšanu. Bailes iedvesa arī

Kristapa ķermenis – tur, kur pēc sišanas krustā Jēzum tika iedurts šķēps, Kristapam atradās ļoti liela dzimumzīme. Arī zēna vārds Kristaps tika izvēlēts, lai mulsinātu slepeno dienestu pārstāvjus.

Patiesībā Kristaps bija sūtnis no Kosmosa un dzīves laikā uz Zemes darīja visu iespējamo, lai izpildītu savu misiju. Sākotnēji viņš dažādos preses izdevumos, bet vēlāk interneta laikmeta sociālajos portālos publicēja savas atziņas, pārdomas un arī dzejoļus. Šo publikāciju mērķis bija censties izmainīt cilvēku domāšanu pozitīvā virzienā.

Kristapa dzīves laikā viņš ne tikai tiek novērots, vairākas reizes slepeno dienestu pārstāvji cenšas Kristapu pat iznīcināt. Uz viņu tiek šauts, Kristapu cenšas sabraukt automašīna. Bet visnežēlīgākās vajāšanas notiek ar psiholoģiskā terora metodēm un izmantojot medikamentus. Pēc ļoti smagas galvas smadzeņu kontūzijas ārste Kristapam izraksta dzīvībai bīstamas zāles, kuras, lietojot ilgstoši, cilvēks neglābjami iet bojā.

Zāļu iedarbības rezultātā Kristaps gandrīz pārstāj gulēt, apmēram divus gadus miega ilgums ir tikai pāris stundu diennaktī vai pat mazāk. Pretēji slepeno dienestu iecerei Kristapa psihe nevis sabrūk, bet gan atver aizvien jaunus savu smadzeņu zemapziņas slāņus. Kristaps pārlicinās, ka viņa smadzenēs ir iekodēta visa cilvēces vēsture. Tālākas atmiņas ir par brīdi, kad ap Zemi sāka riņķot Mēness.

Kristaps pilnīgi patstāvīgi apgūst meditāciju un vairāku gadu garumā veic pašanalīzi. Viņš pilnībā izpēta savu smadzeņu zempaziņas slāņus. Pateicoties meditācijai, Kristaps apgūst spēju zibenīgi ieiet transa stāvoklī, un tas notiek katru reizi, kad viņa psihe sajūt briesmas. Transa

stāvokli Kristaps it kā saplūst kopā ar apkārtējo dabu un iegūst pārdabiskas spējas. Visdziļākā transa stadijā viņam pavērās iespēja lasīt citu cilvēku domas.

Lidojošais šķīvītis no Zemes orbītas regulāri seko līdzī Kristapa gaitām uz Zemes un cenšas viņam palīdzēt. Kristapam tiek piedāvāts pamest Zemi un doties prom, jo misiju izpildīt kļūst neiespējami, tomēr Kristaps izvēlas palikt un turpināt nolemto.

Par Kristapa palīdzību kļūst parasta Zemes meitene, jo izrādās, ka, esot vienam, misiju izpildīt nav iespējams. Viņi apprecas un turpmāk viens otram palīdz. Kristapam rodas iespēja par ļoti daudzām lietām ar sievu runāties, arī par tādām, kuras nevienam citam stāstīt nedrīkst. Kristapa sieva ir vienīgā, kura saprot, ka viņš nav parasts Zemes iedzīvotājs.

Kristaps iegūst pedagoģisko izglītību un visu mūžu strādā par skolotāju. Viņam paveras iespēja savas zināšanas ne tikai publicēt, bet darīt zināmas arī, izmantojot mutvārdu formu. Viena no Kristapa smadzeņu īpatnībām ir spēja skenēt apkārt esošo cilvēku smadzenes, saprast, ko šie cilvēki domā, un zibenīgi atbildēt gandrīz uz jebkuru jautājumu.

Reizēm atbildes ir pretrunā ar tiem uzskatiem, kuri par patiesiem tiek atzīti uz Zemes. Šis fakts rada konfliktus ar darba devējiem un Kristaps regulāri ir spiests mainīt darbavietas.

Dziļākais pētījums, kuru veica Kristaps uz Zemes, bija par cilvēku zemapziņu. Negulēto nakšu laikā viņš pilnībā izpētīja pats savās smadzenēs paslēpto informāciju un vēlāk pārliecinājās, ka arī citu cilvēku zemapziņa glabā līdzīgas zināšanas. Savus pētījumus Kristaps publicē un

cenšas tos darīt zināmus arī Zemes psihologiem, diemžēl bezcerīgi, jo tajos Kristapa atziņas rada tikai baiļu sajūtu.

Redzot, ka cilvēki Kristapa publikācijas nepieņem un par tām vīpsnā, tiek nolemts Kristapu un viņa sievu evakuēt no Zemes. Tas notiek, NLO lidojošā šķīvīša izskatā nolaižoties uz kāda laukuma netālu no Kristapa mājas. Šim notikumam ir simtiem aculiecinieku, un cilvēce beidzot pārliecinās par citu Kosmisko civilizāciju esamību. Nekādas sarunas ar NLO pārstāvjiem gan nenotiek.

Kristapa un viņa sievas smadzeņu informatīvie bloki tiek nogādāti uz Gulbja zvaigznāja planētu. Abi iegūst jaunu ķermeni un turpina savu dzīvi kā vienkārši, parastie cilvēki. Savukārt uz Zemes sākas ļoti rūpīga Kristapa publikāciju izpēte.

Romāna «Zēns, meitene, internets un gadījums» notikumi risinās pēc pirmā Kosmiskā sūtņa Kristapa atgriešanās uz savu dzimto planētu. Zemes iedzīvotāji, zinot par citu Kosmisko civilizāciju eksistenci, sāk gatavoties uzņemšanai Lielajā Kosmiskajā Brālībā. No Gulbja zvaigznāja planētas uz Zemi tiek nosūtīti divi citi novērotāji. Viņus sauc Elza un Maikls. Šobrīd viņiem ir tikai sešpadsmit.

Prologs

Šī romāna vēstījums sākas brīdī, kad galvenajiem varoņiem ir sešpadsmit gadi. Lai stāsts būtu ticamāks, šo romānu man palīdz rakstīt jauna meitene Anete Felkere. Viņas pārziņā ir tie romāna fragmenti, kuros tiek aprakstītas pusaudzīem un jauniešiem raksturīgas izjūtas, viņu pasaules uztvere un savstarpējās sarunas. Romānu ilustrējis Māris Baumanis.

Pirmā nodaļa

Uz Zemes dzīvoja zēns un meitene. Viņi bija pavisam parasti pusaudzī, tikai tos vienoja kāds noslēpums. Gandrīz katru dienu, vismaz vienu reizi un vienlaicīgi, viņi abi izdarīja vienu un to pašu darbību. Kāpēc tas notika, viņi nezināja, tāpat kā neviens no viņiem nezināja, ka arī otrā pasaules malā kāds pusaudzis šobrīd dara tieši to pašu.

Viss notika pavisam vienkārši un bija kā pārsteigums. Ja meitenei otrā pasaules malā no rokām izkrita kāds priekšmets, tad tieši tajā pašā laikā tas atgadījās arī zēnam, bet tas nevarētu notikt, ja otram bērnam šai brīdī rokās nekā nebūtu. Gadījums pacietīgi gaidīja, līdz arī otrs bērns paņems kaut ko rokā un nejauši to nometīs zemē.

Ja bērni būtu dzīvojuši 100 gadus agrāk, viņi viens par otra eksistenci tā arī nebūtu uzzinājuši. Bet viņi dzīvoja laikā, kad bija radīts visvarenaiss internets, un tas deva iespēju jebkurā brīdī notikumus darīt zināmus visai pasaulei.

Kā jau visi pusaudži, arī zēns un meitene ļoti bieži sevi filmēja ar smartfoniem un uzfilmēto izvietoja sociālajos portālos. Viņi nebūtu satikušies, ja gadījums to nebūtu izlēmis.

Zēnu sauca Maikls. Kādu dienu, klejodams pa interneta dzīlēm, viņš nejauši uzdūrās nepazīstamas meitenes video tiešraidei. Meitene bija ļoti skaista. Viņa, kaut ko pie sevis klusi dungodama, bija ieslēgusi filmēšanas režīmu brīdī, kad zīmēja. Gadījums bija izlēmis, ka arī zēns tieši tajā pašā brīdī zīmē.

Skatoties smartfona ekrānā, Maikls pārsteigts ievēroja, ka meitene zīmē to pašu, ko viņš, un ar tādām pašām zīmuļa kustībām. Zēns apmulsumā pārstāja zīmēt

un izbrīnā ievēroja, ka zīmēt pārtrauc arī meitene. Tad Maikls atsāka zīmēt – un arī meitene darīja to pašu. Galīgi apjucis, zēns nometa zīmuli uz grīdas, un arī meitene nometa zīmuli uz grīdas.

Pārsteigums bija tik liels, ka zēns atslēdzās no meitenes tiešraides, lai notikušo pārdomātu. Pats sevi viņš šobrīd nefilmēja, un, loģiski spriežot, meitene viņu sava smartfona ekrānā neredzēja. Bet kā visu notikušo bija iespējams izskaidrot? Acīmredzot – nekā.

Kad zēns atkal apskatīja meitenes profilu, viņas tiešraide jau bija beigusies. Lai meiteni nepazaudētu, Maikls meitenes profilam nospieda pogu «sekot». Tagad katru reizi, tiklīdz viņa uzsāks jaunu tiešraidi, zēna telefonā atnāks ziņojums par jaunu *live* video meitenes profilā. Tomēr tajā dienā viņa tā arī vairāk savas tiešraides internetā neizvietoja. Maikls saprata, ka pacietīgi jāgaida, – varbūt rīt svešā meitene atkal būs redzama tiešraidē.

Nākamajā dienā zēns, nedaudz satraucies, gaidīja brīdi, kad meitene sāks savu tiešraidi, bet nekas nenotika. Meitene savā profilā nekādu aktivitāti neizrādīja, un zēns turpināja pacietīgi gaidīt.

Maiklam radās doma uzrakstīt meitenei vēstuli un par notikušo pastāstīt, bet viņš saprata – meitene tam neticēs un uzskatīs viņu par fantazētāju un meli. Varbūt pat liegs pieeju savam profilam, tas ir, «nobanos». Tāpēc zēns turpināja pacietīgi gaidīt, tikai ik pa brīdim uzmetot acis sava smartfona ekrānam.

Vairākas dienas tā arī nekas nenotika, un Maikls nolēma, ka jādara tieši tas pats, kas iepriekšējā reizē, – jāzīmē. Viņš paņēma papīra lapu un sāka zīmēt, bet nekas nemainījās, meitene interneta tiešraidei nepieslēdzās.

Sapratis, ka viss veltīgi, Maikls pārstāja zīmēt un nolēma sākt pildīt skolā uzdotos mājas darbus. Pēc brīža smartfona ekrāns pēkšņi atdzīvojās, un meitene atkal bija tiešraidē. Zēns nekavējoties atvēra meitenes *live* video un vēroja, ko meitene dara. Vērīgi ieskatījies ekrānā, Maikls pārsteigts redzēja, ka skolas mājas darbu uzdevumu grāmata ir tieši tāda pati kā viņam un meitene pilda tieši to pašu matemātikas uzdevumu, ko viņš.

Viss atkal notika tāpat kā iepriekšējā reizē – meitene precīzi atkārtoja Maikla darbības, pat nopūtās reizē ar viņu. Uzdevumu viņi abi atrisināja vienlaicīgi, arī prieks par paveikto sejas uzplauka vienlaicīgi. Pabeigusi uzdevumu, meitene atslēdzās no tiešraides.

Šoreiz Maikls bija ne tikai apmulsis, bet pat nobijies, – viņš kaut kādā pārdabiskā veidā ir saistīts ar meiteni otrā pasaules malā un viņu vada. Meitene tiešām precīzi darīja tieši to pašu, ko viņš.

Maikls sāka domāt – vai arī brīžos, kad meitene nav tiešraidē, viņa turpina darīt tieši to pašu, ko viņš, vai arī dara kaut ko pilnīgi citu? Visticamāk, ka tad viņa tomēr ir pilnīgi brīva un dara to, kas pašai patīk.

Zēns saprata, ka tagad viņam ir noslēpums, par kuru nevienam nedrīkst stāstīt, jo tas bija pilnīgi neiespējams un neticams gadījums, un Maikls nolēma klusēt.

Vairākas dienas pēc tam nenotika nekas. Viņš mēģināja gan zīmēt, gan pildīt mājas darbus, bet meitene tiešraidei nepieslēdzās.

Maikla māte, zēnu vērojot, sāka kaut ko nojaust un mēģināja noskaidrot, kas īsti notiek, bet viņš apgalvoja, ka viss ir kārtībā, un mātei neko neatklāja.

Maikls nebija no tiem čaklākajiem saimniecības darbu veicējiem, bet visvairāk viņam nepatika mazgāt traukus. Māte tomēr centās zēnu pierunāt vismaz reizi pa reizei darīt arī šādu darbu.

Kad kārtējo reizi izlietne atkal bija pilna ar nemazgātiem traukiem, Maikla māte, nu jau ļoti dusmīgā tonī, lūdza viņam tos nomazgāt. Zēns blakus virtuves izlietnei nolika savu smartfonu un ar sapīkušu sejas izteiksmi sāka traukus mazgāt.

Pēkšņi smartfonā atdzīvojās jauns paziņojums par tiešraidi meitenes profilā. Tajā atkal bija redzama

meitene, kura, kaut ko jautri trallinot, arī mazgāja traukus. Maiklam no izbrīna viens šķīvis nokrita zemē un saplīsa, arī meitenei saplīsa zemē nomests šķīvis. Puisis pieliecās, ātri savāca trauka lauskas un ar acs kaktiņu redzēja, ka meitene dara tieši to pašu.

Mazgājot pārējos traukus, meitene precīzi atkārtoja zēna kustības. Viņi abi vienlaicīgi mazgāja gan krūzītes, gan karotes, gan dakšiņas, gan arī visu pārējo.

Beigusi mazgāt traukus, meitene tiešraidi pārtrauca. Zēnam atkal bija daudz jādomā, kā tas iespējams un ko tas viss nozīmē. Tāpēc Maikls nolēma, ka nākamajā reizē paaicinās arī mammu, lai viņa visu redz un izsaka savas domas par notiekošo.

Pēc brīža zēns kopā ar meiteni katliņā uz elektriskās plīts vārīja olas. Māte bija tepat blakus istabā, un Maikls viņu pasauca, teikdams, ka grib kaut ko parādīt, bet, tiklīdz māte ienāca virtuvē, meitenes tiešraide pārtrūka.

Vēl vairākas reizes Maikls mēģināja notiekošo parādīt arī kādam citam, bet nekas neizdevās, – līdzko zēnam kāds tuvojās, tiešraide uzreiz pārtrūka. Maikls saprata, ka parādīt citiem notiekošo nav iespējams. Zēns un meitene otrā pasaules malā darīja vienu un to pašu, bet visu varēja redzēt tikai viņš viens.